முனிவருக்கு வீடு பேறு அருளினான். இராமனிடம் அளவற்ற பக்தி கொண்ட சுதீட்சண முனிவர் இராமன் அருள் பெற்று உய்ந்தார். அகத்திய முனிவர் இருப்பிடம் சேர்ந்து இராமன் அவருடன் தங்கி உரையாடி மகிழ்ந்தான். பிருகு முனிவர் ஜடாயு முதலியவர்களைக் கண்டு இராமன் நட்புப் பூண்டு மகிழ்ந்தான். பஞ்ச வடியில் வாழ்ந்திருந்த முனிவர்களைக் கண்டு இராமன் ஆறுதல் கூறி, அவர்கள் அச்சங்களை எல்லாம் அகற்றினான். இலக்குவனுக்கு ஒப்புயர்வற்ற அறிவுரைகள் பலவற்றை எடுத்துரைத்தான். தீயநோக்கம் கொண்ட சூர்ப்பணகையை விகாரப்படுத்தினான். சினந்து வந்த கரனையும், தூடணனையும் வதைத்தான்.

கிட்கிந்தா காண்டம்

காட்டில் தங்கியிருந்த சீதை அழகைக் கேட்டு இராவணன் மோகம் கொண்டான். மாரீசனோடு கூடித்திட்டமிட்டு, வஞ்சகத்தால் சீதையைத் தூக்கிச் சென்றான். இராமன், சீதை பிரிவால் பெரிதும் வாடினான். இராவணனால் கொல்லப்பட்ட ஜடாயுவுக்கு இராமன் ஈமக்கடன்களைச் செய்தான். சுபந்தனை வதைத்தான். சபரிக்குப் பெருநற் கதி அளித்தான். பம்பைக் கரையில் பிரிவாற்றாமையால் வாடிய இராமனை நாரதர் சந்தித்தார். அனுமன் வரவும், தொடர்ந்து, சுக்ரீவன் நட்பும், வாலிவதமும் நடந்தேறின. இராமன் கிட்கிந்தை அரசனாகச் சுக்ரீவனுக்கு முடிசூட்டி மகிழ்வித்தான். உரிய

காலத்தில் உதவ முன்வாராத சுக்ரீவன் மேல் இராமன் சினம் கொண்டு பின் தணிந்தான். வானர வீரர்கள் சீதையைத் தேடி நாற்றிசைகளிலும் சென்றனர். அனுமன், குகையுள் புகுந்து சம்பாதியைச் சந்தித்தான். அவன் மூலம் செய்தி அறிந்து அனுமன் கடல் தாவி இலங்கை சேர்ந்தான்.

சுந்தர-யுத்த காண்டங்கள்

அனுமன் இலங்கையில் நுழைந்து, பல இடங்களிலும் சீதையைத் தேடி, பின்னர் அவளைச் சந்தித்தான். அவளுக்கு ஆறுதல் மொழிகள் புகன்றான். அசோகவனத்தைச் சிதைத்தான். இராவணனுக்கு அறிவுரை புகன்றான். இறுதியில் இலங்கையைத் தீக்கிரையாக்கினான். மீண்டும் கடல் தாவி இராமனிடம் சேர்ந்து சீதையின் நலம் குறித்து எடுத்துரைத்தான். இராமன் படைவீரர்களுடன் கடற்கரை சென்றடைந்தான். வீடணன் தன் அண்ணன் இராவணனுடன் மாறுபட்டு, இராமனிடம் வந்து அடைக்கலம் புகுந்தான். கடலில் இலங்கைக்கு அணைகட்டப்பட்டது. அங்கதனை இராமன் இராவணன் பால் தூதனாக அனுப்பினான். போர் தொடங்கியது. கும்பகர்ணர், இந்திரசித்தன், மற்றும் அரக்கர்கள் பலரும் அழிந்தனர். இராமன் கணைகளால் இராவணன் மாண்டான். அவன் மனைவி மண்டோதரி பலபட அரற்றி மாழ்கினாள். இராமன் வீடணனுக்கு இலங்கை அரசை வழங்கி முடிசூட்டி மகிழ்வித்தான். தேவர்கள் துயர்நீங்கி, இராமனைப் பலவாறு

துதித்துப்போற்றினர். இராமனும் சீதையும் இணைந்தனர். புட்பக விமானத்தில் ஏறி இராமன் அயோத்தி சேர்ந்து முடி சூட்டிக் கொண்டான்.

கருடன் மகிழ்ச்சி

காகபுஜண்டர் உரைத்த இராமகாதை கேட்டு பறவைகளின் அரசன் உற்சாகம் அடைந்தான். காக்கை வடிவில் சிறந்து விளங்கும் முனிபுங்கவரே! இரகுபதியின் வரலாறு முழுவதும் தெரிந்து கொண்டேன். என் ஐயங்கள் யாவும் அகன்றன. இராமன் திருவடிகளில் எனக்குப் பக்தி மிகுந்தது. இராமன் முற்றும் மனிதன் போலவே நடந்து கொண்டமையால் என் உள்ளத்தே முன்பு ஐயம் தோன்றியது. ஒருவகையில் இந்த ஐயமும், கலக்கமும் எனக்கு நன்மை தருவனவாகவே அமைந்தன. இராமன் எனக்கு இப்போது தண்ணருள் சுரந்துவிட்டான். எவன் ஒருவன் கடும் வெப்பத்தால் வாடுகிறானோ, அவனுக்குத்தான் மரநிழல் தரும் இன்பத்தை முழுமையாக உணர முடியும். இந்த ஐயம் என்னுள் எழாவிட்டால், நான் இங்கே வந்திருக்கவும் மாட்டேன். தங்களைச் சந்தித்திருக்கவும் மாட்டேன். நீங்கள் எடுத்திசைத்த ஹரிகதையின் வழி, வேதங்களும், புராணங்களும், சாத்திரங்களும், உணர்த்தும் கருத்தைப் புரிந்து கொண்டேன், சித்தர்களும், முனிவர்களும் எல்லாரும் இதனையே கூறுகின்றனர். இராமன் அருள் கிட்டுபவனுக்கே, தூய சாதுக்களின் சந்திப்புக் கிடைக்கும். எனக்கு அவன்

அருள் கிடைத்தது. தங்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு அமைந்தது. என் ஐயங்கள் யாவும் அகன்றன என்றெல்லாம் கருடன் நன்றிப்பெருக்குடன் பேசிநின்றான். கருடனின் பக்தியும், பணிவும் கலந்த உரை கேட்டுக் காகபுஜண்டர் மேனி சிலிர்த்தது. கண்களில் நீர் பெருகியது. அவர் நெஞ்சில் பேரானந்தம் எழுந்தது.

நிறைஞானியின் அருள்

கல்வியும், அதுபற்றி எழும் அறிவும், அறிவின் தெளிவான ஞானமும் கைவரப் பெற்றவர்கள் நெஞ்சில் அனுபவ அறிவு தலைப்படும் போது, எழுத்துக்களின் உள்ளீடாக, மறைபொருளாக அமைந்து கிடக்கும் மெய்மைகள் பலவும் புலப்பட்டுத் தோன்றும். ஞானிகள் தங்கள் உணர்ந்த இரகசியங்களை எல்லாருக்கும் எளிதில் தெரிவித்துவிடமாட்டார்கள். அவற்றை மறைத்து நின்றே உரையாடுவர். ஆயினும், சிறந்த மதிநலம் கொண்ட, நல்லொழுக்கத்தில் தலை நிற்பான் ஒருவன், தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்ற தீரமான எண்ணத்துடன் ஞானிகளை அணுகும் போது, தாம் மறைத்து வைத்திருந்த மறைபொருள்களை அவர்கள் தங்களையும் அறியாது வெளிப்படுத்தி விடுவர். கருடனுக்கு அவர் தகுதிப்பாட்டால் நிறைஞானி யாகிய காகபுஜண்டர் அருள் முற்றாக வாய்த்தது.

புஜண்டர் அறிவுரை

கருடனே! நீ என் வழிபாட்டுக்கு உரியவனானாய். இராமனின் பேரன்புக்குப் பாத்திரமான உனக்கு ஐயமோ, மதிமயக்கமோ ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. மதிமயக்கம் என்ற ஏதீட்டால் இராமன் உன்னை இங்கே அனுப்பி வைத்துள்ளான். என்னைப் பெருமைப்படுத்துவதற்காக இராமன் செய்த திருவிளையாடல் இது. மதி மயக்கம் உனக்கு ஏற்பட்டதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. நாரதர், சிவபெருமான், பிரமதேவன், சனகர் முதலான பெரியவர்கள் ஆத்ம தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள். அவர்களைக் கூட மாயை பற்றி நின்று, மதிமயக்கத்தைத் தோற்றுவித்துக் குருடர்களாக்க வில்லையா? காமம் எவரை ஆட்டிவைக்கவில்லை? பேராசை யாருக்குத் துணிச்சலைத் தரவில்லை? கோபம் எவர் உள்ளத்தைக் கொதிப்படையச் செய்யவில்லை? இவ்வுலகில் ஆசை எந்த ஞானியை மண்ணில் புரட்டி எடுக்காமல் விட்டது. ஞானி, தவசி, வீரன், கவிஞன், குணக்குன்று என்ற எவனையாவது செல்வச்செருக்கு வக்கிரமாக்காமல் விட்டுள்ளதா? ஆணவத்தால் செவிடானவர் எத்தனை பேர்! பெண்களின் கடைக்கண் என்னும் அம்பால் துளைக்கப்படாதவன் எவன் இருக்கிறான்? ரஜோகுணமும், தமோகுணமும் உயிர்களை எவ்வாறெல்லாம் ஆட்டிவைத்துள்ளன? மானமும், மதமும் தீண்டாதவன் கூட இளமை மிடுக்கால்

தடுமாறிப்போயிருக்கிறான். மமதையால் புகழ் இழந்தோர் எத்தனைபேர்? பொறாமை யாரைக் களங்கப்படுத்தாமல் விட்டது?

மாயையின் பேராற்றல்

கருடனே! கேள்! சோகம் என்ற சூறாவளியால் தூக்கி எறியப்படாதவர் யார்? கவலை என்ற சாரைப்பாம்பு யாரை விழுங்காது விட்டது? மாயையில் கட்டுணாதவன் ஒருவனாவது உண்டா? மனோரதம் என்பது கரையான். உடல் என்பது கட்டை. இந்தக் கரையானால் பற்றப்படாத தைரியசாலி உலகில் உண்டா? பிள்ளை, செல்வம், புகழ் என்ற மூவாசைகள் எவன் அறிவை மழுங்கச் செய்யாது விட்டன? இவை யாவும் மாயைக்கு உறவான தீமைகள். இவை எல்லையற்றவை. இவற்றில் இயல்புகளை முழுவதுமாக யாரால் எடுத்துரைக்க முடியும்? சிவனும், பிரமனும் கூட இவற்றைக் கண்டு அஞ்சும்போது, மற்றவர்கள் எம்மாத்திரம்? மாயையின் வெறி கொண்ட படை உலகெங்கும் பரவி நிற்கிறது. காமம், கோபம், பேராசை என்பன மாயையின் படைத்தலைவர்கள்! தற்பெருமை, வஞ்சகம், நாத்திகம் என்பன படைவீரர்கள்! இந்த மாயையை அடிமைப்படுத்தும் ஒருவன் இராமன் மட்டுமே! ஞானம் பிறந்து இராமன் திருவருளும் இணையும்போது மாயை அழியும். இதனை நான் சூளுரைத்துக் கூறுவேன் என்றெல்லாம்

காகபுஜண்டர் கருடனுக்கு மாயையின் இயல்புகளை விரித்துரைத்தார்.

இராமன் பெருமை

பறவைகளின் தலைவனே! எந்த மாயை உலகத்தை எல்லாம் ஆட்டிப்படைக்கிறதோ, எதன் செயலை எவராலும் விளங்கிக்கொள்ள இயலாதோ அதே மாயை, இராமனின் புருவ அசைவில், அவன் காட்டும் குறிப்புக்கு ஏற்றவாறு, தன் சுற்றத்துடன் கூட ஒரு நடனமாதைப் போல நாட்டியமாடுகின்றது. எது பிறப்பற்றதோ, விஞ்ஞானமே வடிவாய் விளங்குகின்றதோ, அழகும் வலிமையும் உருக்கொண்டதாகத் திகழ்கிறதோ, முடிவற்றதோ, எதன் சக்தி சிறிதும் வீணாவதில்லையோ, அந்த மேலான, சத்தும், சித்தும், ஆனந்தமுமான பரம்பொருள் இராமன் ஒருவனே! அவன் முக்குணங்கள் அற்றவன். பெரியவன். சொற்களுக்கும் புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவன். எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவன். குற்றமற்றவன். அவனை யாரும் வெல்ல முடியாது. இராமன், உருவமற்றவன். மயக்கமற்றவன். என்றும் உள்ளவன். மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவன். ஆனந்தக்குவியல். இயற்கையைக் கடந்தவன். சர்வ வல்லமை படைத்தவன். எல்லார் உள்ளத்துள்ளும் உறைபவன். விருப்பமற்றவன். விகாரமற்றவன். அழிவற்றவன். மேலான பிரமம் அவனே!

மாயையின் செயல்கள்

இராமனிடம் மயக்கத்திற்கு இடம் ஏது? கனத்த இருள் கூட்டம் கதிரவன் ஒளியின் முன் நிற்க முடியுமா? அந்த மேலான குணங்களைக் கொண்ட தலைவனே, தன் அடியவர்களுக்காக, அரசனாக அவதரித்து சாதாரண மனிதனைப் போல, பல மேலான சரித்திரங்களை இந்த மண்ணில் நிகழ்த்திக் காட்டினான். ஒரு பகல் வேஷக்காரன், பல வேஷங்களைப் பூண்டு ஆடுகிறான். அந்தந்த வேஷங்களுக்கு ஏற்பப் பேசுகிறான். ஆனால் அவற்றில் ஒன்றாகவும் அவன் இருப்பதில்லை. பாம்புகளின் பகைவனே! இப்படித்தான் இராமனது லீலைகள் அரக்கர்களை மயக்குகின்றது! பக்தர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது! அழுக்காறு கொண்ட மதியினரும், சிற்றின்பத்துக்கு ஆட்பட்ட காமுகர்களும் இராமன்மீது இவ்வாறு கலக்கத்தை ஏற்றிக் கூறுவர். கண்களில் காமாலைநோய் கொண்டவன், திங்களை மஞ்சள் நிறமுடையது என்பதில் வியக்க என்ன உள்ளது? திசை தெரியாதவன் கதிரவன் மேற்கில் உதிப்பதாகக் கூறுவான். ஓடத்தில் செல்பவன் கரையில் காணப்படுபவை நகர்ந்து செல்வதாகப் பிறழ உணர்வான். அவன், நகர்ந்து செல்லும் ஓடத்தில் இருந்தும், மதிமயக்கம் காரணமாகத் தான் ஒரே இடத்தில் இருப்பதாக நினைக்கிறான். தட்டா மாலை சுற்றும் சிறுவர்களுக்கு உலகமே சுற்றுவதாகத் தோன்றும். இது

மாயத்தோற்றம் என்று எடுத்துரைத்தால் அவர்கள் நம்புவது இல்லை.

மதுமயக்கம்

கருடனே! மேகநாதன் விடுத்த கணையால் இராமன் மயக்க முற்றான் என்பதும் இவ்வாறே. கனவில் கூடப் பரம்பொருளுக்கு இவ்விதக் கலக்கம் நேரவாய்ப்பு இல்லை. ஆனால், மாயையால் கட்டுண்ட, நற்பேறு பெறாத, சிறுமதி படைத்தவர்கள் உள்ளத்தில் பல்வேறு திரைகள் மூடிக்கிடக்கின்றன. அந்த மூடர்கள் பிடிவாதமாக, உள்ளத்தில் ஐயத்தை எழுப்பிக்கொண்டு, தம் அறியாமையை இராமன் மீது செலுத்துகின்றனர். யார் எல்லாம் காமத்திலும், கோபத்திலும், மதத்திலும், பேராசையிலும் ஈடுபட்டுத் துயரமே மிகுந்த இல்வாழ்வில் சிக்கிக் கொள்ளுகிறார்களோ, அத்தகைய பேரிருள் கிணற்றில் வீழ்ந்த அம்மூடர்களால் பரம்பொருள் இராமனை எவ்வாறு அறிய முடியும்? முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட, தெய்விக, கல்யாண குணங்களைக் கொண்ட, குணங்களின் இருப்பிடமான, இறைவனின் எளியதும் அரியதுமான சரிதங்களைக் கேட்டு முனிவர்களே மனம் குழம்பியுள்ளனர். எனக்கும் கூட இவ்வாறான மதிமயக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது.

வேதசாரங்கள்

பறவைகளின் தலைவனே! நீ இராமன் திருவருளுக்கு உரியவனாகி விட்டாய்.

நாராயணமூர்த்தியின் குண அழகில் நீ கொண்டிருக்கும் ஈடுபாடு எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. நான் உன்னிடம் எதையும் மறைக்கமாட்டேன். மறைத்துப் போற்றவேண்டிய இரகசியங்களையும் உனக்குத் தெரிவிப்பேன். இராமனின் எளிய இயல்புகளை நீ அறிந்திருப்பாய். இராமபக்தர் உள்ளத்தில் தற்பெருமை என்பது ஒரு போதும் இராது. தற்பெருமையாகிய, 'யான்' என்னும் அகங்காரமே, பிறப்பு, இறப்பு என்ற உலகியலுக்கு வேராகி விடுகிறது. அதுவே பல்வேறு துன்பங்களையும், துயரங்களையும் விளைக்கிறது. அதனால்தான் கருணைக் கடலாகிய இறைவன் அகங்காரத்தை நீக்கியருளுகிறான். காரணம், அடியார்களை அவன் உறவாகக் கருதுகின்றான். குழந்தைமேல் ஏற்படும் சிறு துன்பம் கூடத் தாய்க்கு உள்ளத்தில் பெரிய காயமாகத் தோன்றுகிறது. நோய் கண்டு குழந்தை அழுகிறது. தாயும் துன்புறுகின்றாள். ஆயினும், நோய்தீர்க்கும் முயற்சியில், குழந்தை அழுகையையும் பொருட்படுத்தாது தாய், திடமாக நிற்கிறாள். அவளுக்குத் தற்காலிகத் துன்பத்தைவிட, நிரந்தரமான நலத்தில்தான் அதிக அக்கறை. இறைவனும், தன் அடியவரின் தற்பெருமை என்ற நோயை, பின் விளைவை நோக்கிக் கடுமையான சோதனைகள் வழி நீக்கியருளுகிறான். ஆயினும் உலகவர், இறைவன் கருணையை உணர மாட்டாமையின், அவனை வழிபடவிரும்பாது காலத்தை அவமே கழிக்கின்றனர்.

காகபுஜண்டரின் வேத சாரமான அனுபவ ஞானத்தில் கருடன் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்.

வரலாற்றுத் தோற்றம்

கருடன் ஐயம் தீர்த்த காகபுஜண்டர், இராமனின் அருளையும், தன் அறியாமையையும் கருடனிடம் எடுத்துரைக்கத் தொடங்கினார். காகபுஜண்டரின் அருள்வரலாறு இங்கேதான் முதன்முதலாகப் புலப்படுகின்றது. வேறு எந்த நூல்களிலும் காணப்படாத காகபுஜண்டர் அருள் வரலாற்றை, அவர் காகவடிவம் எடுத்த கதையை, இராமனுக்கும் அவருக்கும் இடையே நிலவிய உறவை, அவர் பெற்ற அருள் அனுபவங்களை எல்லாம், அவர் கூற்றாகவே துளசி தாசர் எடுத்துரைத்துக் கதை நடத்துகிறார். அவர் அருள் வரலாற்றை, அவர் வாயிலாகவே கேட்டு மகிழும் அரிய வாய்ப்பு, நாராயண மூர்த்தியைத் தூக்கிச் சுமந்த புண்ணியப் பேற்றால் கருடனுக்கு வாய்க்கிறது.

கதை கூறத் தொடங்குதல்

பறவைகளின் தலைவனே! முதன் முதல் இராமன் கருணையையும், என் அறியாமையையும் உனக்குக் கூறுகின்றேன்! மனம் வைத்துக்கேள். எப்பொழுதெல்லாம் நாராயணமூர்த்தி இராமனாக மனித வடிவு எடுக்கிறானோ, தன் அன்பர்களுக்காகப் பல ஆடல்களைநிகழ்த்துகிறானோ, அப்போதெல்லாம் நான் அயோத்தி மாநகருக்குச் செல்வேன். அவனது

குழந்தை விளையாடல்களைக் கண்டு மகிழ்வேன். அங்கே நடைபெறும் ஐயனின் பிறந்த நாள் விழாக்களில் கலந்து கொண்டு மகிழ்ச்சியடைவேன். அவன் அழகிலும், பால லீலைகளிலும் ஈடுபட்டு ஐந்தாண்டுகள் வரை அயோத்தியில் தங்குவேன். கருடனே! இராமன் கோடி மன்மதன் அழகுடையவன்! அவனே என் விருப்பத்திற்குரிய கடவுள். அவ்வழகனின் முகம்பார்த்துப் பார்த்து, கண்கள் பெற்ற பயனை அடைவேன். அவன் அருகில் சென்று பார்க்கவும், பழகவும், விளையாடவும் வேண்டிச் சிறு கருங்காக்கை வடிவம் எடுத்துக்கொண்டு அயோத்திக்குச் செல்வேன். சிறு பிள்ளையாக அவன் எங்கெல்லாம் சுற்றித்திரிகிறானோ அங்கெல்லாம் நானும் காகவடிவில் உடன் செல்வேன். அரண்மனை முற்றத்தில் உண்ணும்போது அவன் சிந்தும் சிறுசிறு பருக்கைகளை நான் கொத்தி எடுத்துச் சென்று பிரசாதமாக உண்டு மகிழ்வேன். ஒருமுறை இராமன் தான் நிகழ்த்திய விளையாடல்களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தது போன்ற ஒரு திருவிளையாடலை நிகழ்த்தினான். அதை நினைத்தால் இன்றும் என் உடலெல்லாம் சிலிர்க்கிறது.

இராமன் பேரழகு

பழைய நினைவுகளில் காகபுஜண்டர் சற்றே திளைத்தார். பழைய நினைவுகள் அவர் மனத்திரையில் நிழலாடின. கருடன் ஆர்வப் பெருக்குடன் அவர் கூறப்போகும் அற்புத நிகழ்வைக் கேட்க ஆர்வம்

கொண்டிருந்தான். கருடனே! அயோத்தியில் இராமன் பிறந்த அரண்மனை தங்கத்தால் கட்டப்பெற்றிருந்தது. அதில் நவரத்தினங்களும் பதிக்கப் பெற்று ஒளி வெள்ளத்தை உமிழ்ந்தன. அதிலும், இராமன் தன் உடன் பிறந்த இலக்குவன், பரதன், சத்துருக்கன் ஆகியோருடன் இணைந்து விளையாடும் முற்றத்தின் அழகைச் சொல்லிமாளாது. பெற்ற அன்னை மனம் குளிர இராமன் முற்றத்தே பால லீலைகள் பலவும் புரிந்து சுற்றிச் சுற்றி வந்தான். மரகதமணி போன்ற பச்சைப் பசேலென்ற அவன் கோமளத் திருமேனியின் ஒவ்வொரு அங்க அசைவிலும், பல மன்மதர்களின் அழகு பளிச்சிட்டது. அப்போதே மலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த மென்மையான அழகுடன் அவன் திருவடிகள் காணப்பட்டன. அழகிய விரல்களும், நகங்களும் தமது ஒளியினால், சந்திரனுக்கு ஈடான ஒளிக்கதிர்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

பாதாதி கேச வருணனை

இராமனின் திருப்பாதங்களில் வஜ்ஜிராயுதம், அங்குசம், கொடி, தாமரை வடிவிலான ரேகைகள் அழகூட்டுகின்றன. இனியநாதம் எழும்பும் கிண்கிணிச்சலங்கைகள் காலில் இடம்பெற்றுள்ளன. இரத்தினங்கள் பதித்த தங்க அரைஞாண் இராமன் இடையில் மின்னுகின்றது. திருவயிற்றில் அழகிய மூன்று மடிப்புகள். ஆழமான அழகான தொப்புள் அங்கே திருவயிற்றுக்கு அழகு சேர்க்கிறது.

பரந்தமார்பில், குழந்தைகளுக்கே உரிய அணிகலன்கள் மின்னுகின்றன. செக்கச் சிவந்த திருக்கைகளின் மேலே அழகிய விரல்களும், நகங்களும் மனதை அள்ளுகின்றன. நீண்ட கைகளிலும் அழகிய அணிகள்! சிங்கத்தின் குருளை போன்ற கழுத்தில் சங்கம் போன்ற மூன்று அழகிய ரேகைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. மோவாயும், முகமும் அழகின் எல்லைகளாகத் திகழ்கின்றன. செக்கச் சிவந்த உதடுகளுக்குக் கலகல வென்ற இராமன் பேச்சு அழகு சேர்க்கிறது.

பிள்ளை விளையாடல்கள்

இராமன் முகத்தில் பளீரென்ற அழகிய, சின்னஞ்சிறு இரண்டு பல்வரிசைகள். குழிவிழுந்த கன்னங்கள். மனம் கவர் நாசி. ஆநந்தம் அனைத்தையும் தருகின்ற, கலை அழகு முழுவதும் நிரம்பிய, சந்திரனின் நிலவு போன்ற புன்னகை. நீல மலர் ஒத்த கண்கள். அவற்றைக் கண்டவுடனேயே அவை பிறப்பு, இறப்பு என்ற நீர்ச்சுழலிலிருந்து உயிர்களைக் கரையேற்றும் கருணை நிரம்பியிருத்தலைக் காணமுடிகிறது. நெற்றியில் கஸ்தூரித் திலகம். குனித்த புருவங்கள். சமமான காதுகள் காண்பார் கண்களைக் கவர்கின்றன. கன்னங்கரேலென்ன சுருள் சுருளான அழகிய முடிகள். பீதாம்பரத்தில் தைக்கப்பட்ட, தங்க ரேக்குகள் பதித்த சட்டை இராமன் மேனிக்கு அழகு சேர்க்கிறது. சட்டை மடிப்புக்களும், குஞ்சங்களும்

என்னை மிகவும் கவர்ந்தன. அரண்மனை முற்றத்தில் அழகின் குவியலாய் ஓடி விளையாடும் இராமன், பளிங்குத்தரையில் தன் பிரதிபிம்பத்தைக் கண்டு மனம் மகிழ்கிறான். என்னுடன் பலவாறு விளையாடுவான். அவற்றையெல்லாம் விரிவாகக் கூற எனக்கு நாணம் உண்டாகிறது. கை கொட்டிக் கொண்டு என்னைப் பிடிக்க அவன் அருகில் வரும்போது நான் ஓடி விடுவேன். என்முன் அப்பத்தை நீட்டுவான். நான் அருகில் நெருங்கி வந்தால் சிரித்து மகிழ்வான். நான் ஓடினால் என்னைக் காணாது அழுவான். நான் அவன் திருவடிகளைத் தீண்ட நெருங்கினால் பின்பக்கமாகவே நடைபயின்று, என்னைப் பார்த்தவாறு இடம் பெயர்ந்திடுவான். ஏழை, பாமரன் வீட்டுக்குழந்தை போல் அவன் விளையாடும் போது என்னுள் ஐயம் எழும். உண்மை, அறிவு, மகிழ்ச்சி வடிவான இராமன். எளிய, ஆயினும் மகத்தான ஆடல்புரிந்து மகிழ்விப்பான்.

மாயை இயல்பு உரைத்தல்

பறவைகளின் அரசனே! இப்படிநான் சந்தேகம் கொண்டு நின்ற போது இராமன் வீசிய மாயை என் மீதும் பாய்ந்தது. ஆனால், அம்மாயை எனக்குத் துன்பத்தைத் தரவில்லை. பிற உயிர்களை வீழ்த்துவது போன்று அம்மாயை என்னை வீழ்த்தவும் இல்லை. அதற்கு வேறு காரணம் இருக்கவேண்டும். சீதை கேள்வனான இராமனே முழு ஞான வடிவினன். மற்ற அசைவனவும், அசையாதனுவுமாகிய அனைத்தும்